

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **E., O. Z.**, so sídlom v B., *právne zastúpeného* : *Mgr. V. Š., advokát*, proti žalovanému: **Krajský súd v Bratislave**, Záhradnícka 10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Spr. 6036/2010 zo dňa 18.06.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/265/2010-22 zo dňa 30. marca 2011, *jednomyseľne*

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/265/2010-22 zo dňa 30. marca 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Spr. 6036/2010 zo dňa 18.06.2010, ktorým žalovaný Krajský súd potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“), ktorým bola žalobcovi poskytnutá informácia, že ním žiadané uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 8C 10/2008 zo dňa 18.03.2008 bude zverejnené na internete po anonymizovaní osobných údajov v zmysle Inštrukcie 2/05

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2008 č. 665/2005-53 o zverejňovaní súdnych rozhodnutí na internete. V čase rozhodovania druhostupňového orgánu už bola požadovaná informácia zverejnená na internete, preto druhostupňový správny orgán odkázal žalobcu na § 7 ods. 1 zákona o slobode informácií.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca sa domáhal v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona číslo 211/2000 Z.z. sprístupnenia informácie, a to uznesenia Okresného súdu Bratislava V, spisová značka 8 C 10/2008 zo dňa 18. marca 2008, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie. Informáciu žiadal žalobca sprístupniť v elektronickej forme, zaslaním uznesenia elektronickými prostriedkami na adresu E.@E.sk, alebo poštou na adresu Z., B.

Okresný súd Bratislava V žalobcovi elektronicky odpovedal, že uvedenú žiadosť nepovažuje za žiadosť v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z., ale za žiadosť v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Prvostupňový orgán uviedol, že z ustanovenia § 158 ods. 2 a § 168 O.s.p. vyplýva, komu sa doručuje rozhodnutie súdu, a vzhľadom na to, že ide o kogentnú úpravu, nie je možné doručovať súdne rozhodnutia iným osobám, ako účastníkom konania. Ďalej žalobcu odkázal na zverejnenie predmetného rozhodnutia na internetovej stránke ministerstva spravodlivosti, po anonymizovaní osobných údajov, v zmysle inštrukcie číslo 2/05 Ministerstva spravodlivosti SR z 28.11.2005, číslo 665/2005- 53 o zverejňovaní súdnych rozhodnutí na internete.

Žalobca sa proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu odvolal s tým že zákonná lehota na vybavenie žiadosti v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. márne uplynula dňa 04.05.2011, v dôsledku čoho v uvedený deň vznikla podľa ustanovenia § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. fikcia zamietavého rozhodnutia, s fikciou doručenia dňa 07.05.2010, pričom fiktívne rozhodnutie vzhľadom na úplnú absenciu formálnych náležitostí, najmä riadneho odôvodnenia, nepreskúmateľné a nezákonné. Na základe uvedeného žiadal žalobca napadnuté fiktívne rozhodnutie zrušiť.

Žalovaný Krajský súd v Bratislave vyhodnotil odpoveď Okresného súdu Bratislava V ako poskytnutie (sprístupnenie) informácie žalobcovi v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 zákona číslo 211/2000 Z.z., pričom zdôraznil, že proti takémuto rozhodnutiu nemožno v zmysle § 18 zákona č. 211/2000 Z.z. podať opravný prostriedok. Žalovaný v rozhodnutí uviedol, že ak prvostupňový správny orgán v zákonom stanovenej lehote nevybaví žiadosť o informáciu a zostane nečinný, t. j. nesprístupní informáciu, ani nevydá písomné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým požadovanú informáciu odmietol sprístupniť. Žalovaný zdôraznil, že v predmetnej veci nejde o uvedený prípad, keďže prvostupňový orgán sprístupnil žalobcovi informáciu o tom, že ním požadované rozhodnutie zverejní ministerstvo spravodlivosti na internetovej stránke. Keďže v danom prípade nejde o nečinnosť správneho orgánu, nemožno hovoriť o fiktívnom rozhodnutí, respektíve nie je možné podať proti fiktívnemu rozhodnutiu odvolanie, opravný prostriedok, respektíve žalobu na súd. Žalovaný uviedol, že prvostupňový orgán nemohol odkázať žalobcu v zmysle § 7 zákona číslo 211/2000 Z.z., keďže v čase podania žiadosti žalobcov požadovaná informácia - rozhodnutie spisová značka 8 C 10/2008 zo dňa 18.03.2008 ešte nebolo ministerstvom spravodlivosti zverejnené na internete. Prvostupňový orgán sa nemohol odvolať ani na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona číslo 211/2000 Z.z., pretože požadovanú informáciu mal k dispozícii. Rovnako prvostupňový orgán nevydal rozhodnutie o zamietnutí žiadosti, respektíve o nesprístupnení požadovaného rozhodnutia, ale naopak poskytol žalobcovi informáciu o tom že požadované rozhodnutie predloží na sprístupnenie ministerstvo

spravodlivosti na zverejnenie na internetovej stránke, pretože táto povinnosť mu vyplýva z prílohy číslo 1 inštrukcie číslo 2/05 MS SR z 28.11.2005 č. 665/2005-53 po zverejňovanie súdnych rozhodnutí na internete. Žalovaný v rozhodnutí považoval za nelogické, že žiadateľ napriek riadne odôvodnenej výzve prvostupňového orgánu zotrúva na podanom odvolaní a dovoľáva sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 211/2000 Z.z. získania rozhodnutia od prvostupňového orgánu. Informácie o rozhodnutí alebo výsledku súdneho konania zverejňujú súdy po ich právoplatnosti prostredníctvom ministerstva spravodlivosti na stránkach internetu. Keďže prvostupňový orgán nebol pasívny, ale aktívny, postup žalobcu podaním odvolania voči odpovedi prvostupňového orgánu o sprístupnení informácie bol právne nesprávny. Žalobca sa mohol pritom obrátiť na ministerstvo spravodlivosti, kedy bude táto informácia sprístupnená, a preto sa v tomto prípade podanie odvolania stalo bezpredmetným. Prvostupňový orgán vybavil pôvodnú žiadosť dňa 22.04.2010 sprístupnením informácie o tom že požadované súdne rozhodnutie pre osobu odlišnú od účastníka súdneho konania bude zverejnené prostredníctvom ministerstva spravodlivosti na internete (stalo sa tak dňa 11.06.2010 na stránke: www.gov.justice.sk-JASPI-SÚDNE ROZHODNUTIA v tvare napísaného zadania spisovej značky veci v: 8 C 10/2008). Žalovaný za danej situácie, keď už bolo žiadané rozhodnutie spisová značka 8 C 10/2008 ministerstvom spravodlivosti sprístupnené širokej verejnosti na internete odkázal žalobcu v zmysle ustanovenia § 7 zákona číslo 211/2000 Z.z. na príslušnú internetovú web stránku.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že v konaní bola spornou otázkou výkladu a následnej aplikácie ustanovenia § 11 ods. 1, písm. d) zák. č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií na zverejnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, a to uznesenia Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 8C 10/2008 zo dňa 18.03.2008, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 211/2000 Z.z. povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov, alebo orgánu činného v trestnom konaní podľa osobitných predpisov, okrem informácie o rozhodnutí alebo o výsledku konania, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy (ktorými sú napríklad Trestný poriadok, Občiansky súdny poriadok).

Krajský súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na skutočnosť, že pojednávanie súdu vo veci samej, ako aj vyhlásenie rozsudku je verejné, nie je daný dôvod na obmedzenie prístupu k týmto rozhodnutiam vo veci samej a tak isto k rozhodnutiu o nariadení predbežného opatrenia, ktorým sa dočasne upravujú pomery účastníkov za podmienky, že nebudú obsahovať osobné údaje chránené zákonom č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov. Podľa názoru krajského súdu pojem „informácia o rozhodnutí“ neobsahuje len informáciu o výroku rozhodnutia, ale umožňuje pod neho zahrnúť aj informáciu o celom obsahu rozhodnutia (napr. aj o obsahu odôvodnenia), z čoho možno vyvodit', že možno sprístupniť aj celý text rozhodnutia, resp. jeho kópiu, za predpokladu súčasného splnenia podmienky stanovenej v § 12 zákona, t.j., že z takéhoto rozhodnutia budú vylúčené zákonom chránené informácie. Pretože O.s.p. ako osobitný predpis neobsahuje výslovný zákaz sprístupniť uznesenie aj iným osobám, je dôvodné konštatovať, že takéto uznesenie (aj jeho obsah) možno za dodržania zákonom stanovených podmienok sprístupniť aj tretím osobám (s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 1 Sžo 184/2008).

Požadované uznesenie okresného súdu bolo v medziobdobí rozhodovania prvostupňového orgánu a rozhodovania žalovaného zverejnené na internete, na ktorú skutočnosť žalovaný v závere rozhodnutia poukázal. Podľa názoru súdu, keďže správne konanie na jednotlivých stupňoch tvorí jednotu, nesprávne rozhodnutie prvostupňového orgánu o nesprístupnení informácie, ktorú mal k dispozícii a mohol ju poskytnúť žalobcovi, bolo konvalidované sprístupnením predmetného uznesenia na internete a následným odkázaním na toto uznesenie žalovaným v rozhodnutí, čím bol účel zákona č. 211/2000 Z.z. dosiahnutý. Krajský súd nezistil dôvody pre zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/265/2010-22 zo dňa 30.03.2011 tak, že žalobe vyhovie a zároveň zaviazže žalovaného na náhradu trov konania v celkovej výške 925,90 €. V dôvodoch odvolania uviedol, že v dôsledku nečinnosti prvostupňového správneho orgánu vzniklo fiktívne rozhodnutie, ktoré pre svoje formálne vady a nepreskúmateľnosť mohlo byť na základe odvolania žalobcu len zrušené. Žalovaný ako odvolací správny orgán o odvolaní rozhodol tak, že fiktívne rozhodnutie potvrdil, listom č. Spr 6036/2010 zo dňa 18.06.2010. Ak sa uvedený list bude považovať za nečinnosť odvolacieho správneho orgánu, v dôsledku toho došlo de iure k vydaniu fiktívneho rozhodnutia. Žalovaný svojím konaním potvrdil fiktívne prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, čo robí rozhodnutie žalovaného nezákonným a ako také ho mal zrušiť.

Žalobca sa nestotožnil so záverom prvostupňového súdu, týkajúceho sa odkázania žalovaného na zverejnenie požadovanej informácie. Odkázanie na zverejnenú informáciu nie je rozhodnutím urobeným zápisom v spise v zmysle ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o slobode informácií, ani žiadnou inou formou rozhodnutia. Takéto účinky má iba samotné sprístupnenie informácie, ku ktorému nedošlo. Odkázanie na zverejnenú informáciu v zmysle § 7 zákona o slobode informácií je predprocesným postupom, ktorý má odkladné účinky na začatie správneho konania. Až keď žiadateľ oznámi, že na sprístupnení zverejnenej informácie trvá, vznikne povinnej osobe povinnosť vo veci meritórne konať a informáciu buď sprístupniť alebo vydať zamietavé rozhodnutie. V tomto štádiu konania už nemá povinná osoba ani odvolací orgán možnosť vec vybaviť odkazom na zverejnenú informáciu, ale žiadateľovi môže vyhovieť sprístupnením informácie. Žalovaný bol preto povinný vydať riadne rozhodnutie, ktorým by zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalovaný namiesto toho odvolanie žalobcu vrátil prvostupňovému správne mu orgánu bez meritórneho vybavenia.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/265/2010-22 zo dňa 30.03.2011 ako vecne správny potvrdiť a odvolanie žalobcu ako neopodstatnené a bez právneho titulu zamietnuť. Uviedol, že v predmetnej veci nerozhodol a nevydal rozhodnutie (§ 18 ods. 2 veta prvá zákona o slobode informácií), ale vec povinnej osobe vrátil listom, odpoveďou zo dňa 18.06.2010 (dňa 11.06.2010 už bola požadovaná informácia zverejnená na stránkach internetu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky). Žalovaný vo veci nerozhodol, ale vec vybavil „inak“. Ďalej uviedol, že ani prvostupňový správny orgán vo veci nevydal žiadne

rozhodnutie a v celom rozsahu sa pridrižiava odôvodnenia napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/265/2010-22 zo dňa 30.03.2011.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, rozhodol senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a verejne vyhlásil rozsudok, ktorým podľa § 250ja ods. 3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil, čiastočne z iných právnych dôvodov.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu, ktorým žalobcu odkázal na zverejnenie požadovanej informácie na internete a tiež bolo potrebné posúdiť, či pojem „informácia o rozhodnutí“ možno stotožňovať s písomnou formou rozhodnutia tak, ako bolo vyhotovené a doručené účastníkovi konania.

Z obsahu administratívneho spisu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zistil, že prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu bol žalobca so svojou žiadosťou o sprístupnenie informácie odpoveďou zo dňa 30.04.2010 odkázaný na zverejnenie požadovanej informácie na internete po anonymizovaní osobných údajov v zmysle Inštrukcie 2/05 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2005 č. 655/2005-53 o zverejňovaní súdnych rozhodnutí na internete. *V čase rozhodovania druhostupňového správneho orgánu už bola požadovaná informácia zverejnená na internete, preto žalovaný správny orgán odkázal žalobcu na ustanovenie § 7 ods. 1 zákona o slobode informácií zároveň s oznámením údajov, ktoré umožňujú vyhľadanie a získanie zverejnenej informácie. Žalovaný vo svojom rozhodnutí uviedol, že prvostupňový správny orgán žalobcovi sprístupnil informácie (nikdy písomne nepotvrdil, že ich nesprístupní), a teda ani nevydal rozhodnutie o nesprístupnení. Odpoveď povinnej osoby (prvostupňového správneho orgánu) na žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácie vyhodnotil žalovaný ako poskytnutie/sprístupnenie informácie žalobcovi podľa § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií v nadväznosti na ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o slobode informácií. Odpoveď na žiadosť o sprístupnenie informácie zo dňa 30.04.2010 nemožno považovať za nečinnosť povinnej osoby, a preto nemožno hovoriť o fiktívnom rozhodnutí. Za nečinnosť povinnej osoby nemožno považovať skutočnosť, že žalobcovi povinná osoba sprístupnila informáciu o tom, že ním požadované rozhodnutie zverejní Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky na internete. Žalovaný vo svojom rozhodnutí na záver uviedol, že požadovaná informácia bola zverejnená na internete dňa 11.06.2010.*

Z obsahu žiadosti o sprístupnenie informácie zo dňa 21.04.2010 vyplýva, že žalobca ňou žiadal o sprístupnenie rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V – uznesenia sp. zn. 8C/10/2008 zo dňa 18.03.2008, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie. Informáciu žiadal sprístupniť v elektronickej forme alebo poštou.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o slobode informácií povinná osoba obmedzí prístupnosť informácie alebo informáciu nesprístupní, ak ju zverejňuje na základe osobitného zákona; ak je podľa takého zákona zverejňovaná vo vopred stanovenej dobe, iba do tejto doby.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 211/2000 Z.z. povinná osoba obmedzí prístupnosť informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní podľa osobitných predpisov **okrem informácie o rozhodnutí alebo o výsledku konania**, ak jej prístupnosť nezakazujú osobitné predpisy (ktorými sú napríklad Trestný poriadok, Občiansky súdny poriadok).

Podľa § 82a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2012 *súdy sú povinné zverejňovať právoplatné rozhodnutia vo veci samej, rozhodnutia, ktorými sa končí konanie, rozhodnutia o predbežnom opatrení a rozhodnutia o odklade vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, a to do 15 pracovných dní od dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia*; ak rozhodnutie nebolo vyhotovené ku dňu jeho právoplatnosti, lehota na zverejnenie rozhodnutia začína plynúť dňom vyhotovenia rozhodnutia.

Najvyšší súd konštatuje, že krajský súd v konaní správne ustálil, že spor medzi účastníkmi konania sa týka výkladu a aplikácie ustanovenia § 11 ods.1, písm. d) zákona o slobode informácii. Najvyšší súd sa však nestotožnil s výkladom Krajského súdu v Bratislave k aplikácii tohto ustanovenia, keď pojem „informácia o rozhodnutí“ stotožnil s pojmom „súdne rozhodnutie“. **Informácia o rozhodnutí je evidenčnou informáciou. Je to informácia v rozsahu v akom je evidovaná v príslušnom registri súdneho oddelenia. Takáto informácia nevyžaduje ďalšie spracovanie a pracovník súdu ju môže žiadateľovi poskytnúť jednoduchým nahliadnutím do príslušného súdneho registra.**

Naproti tomu súdne rozhodnutie je kvalitatívne odlišný druh informácie. Vyžaduje ďalšie spracovanie vo forme anonymizácie. Dikcia zákona je v tomto jednoznačná, pričom čl. 2 ods. 2 Ústavy SR ustanovuje, že „*štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon*“. Vzhľadom na to možno konštatovať, že Okresný súd Bratislava V postupoval správne. Až ustanovenie § 82a ods. 5 zák. č. 757/2004 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2012 zakladá žalobcovi nárok na poskytnutie informácie vo forme súdneho rozhodnutia. Táto informácia však už v čase rozhodovania odvolacieho orgánu bola žalobcovi prístupná na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti.

Odvolačný súd žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., pretože žalobca nebol v tomto konaní úspešný.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 02. augusta 2011

JUDr. Ivan R u m a n a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková